

یکی از روزهای آخر اسفند ماه سال ۱۳۸۶ است، پس از گذرای کسل بار از ترافیک سنگین تهران خود را به فرودگاه رسانده‌ایم. مقصد تونس است، کشوری در شمال آفریقا در کناره جنوبی دریای مدیترانه در فرصت بدست آمده در سالن انتظار فرودگاه فراغتی حاصل آمد تا به دفترچهای که در دستم بود نگاهی بیندازم:

تونس کشور کوچکی است در شمال قاره آفریقا، شمالش را در دریای مدیترانه و اطرافش را از شرق تا جنوب و از جنوب تا غرب کشورهای لیبی و الجزایر احاطه کرده‌اند. علی‌رغم اینکه تونس کشوری کوچک است، دارای تنوع آب و هوایی است. علت آن وجود رشته کوههای اطلس در این کشور است، کوههایی که صحرای آفریقا را از دریای مدیترانه جدا می‌کنند. پایتخت تونس، بندر تونس است. زبان تونس‌ها عربی است. اما بدلیل حضور فرانسه در دوره استعمار، اغلب آنها به زبان فرانسه نیز تسلط دارند. جمعیت کشور تونس حدود ۱۰ میلیون نفر است که تقریباً یک در صد آنها را بربرها تشکیل می‌دهند. نوع حکومت این کشور جمهوری است.

گردشگری یکی از ارکان مهم تولید ثروت اقتصادی در تونس است- تونس علاوه بر سواحل لاجوردین شمالی خود در کنار دریای مدیترانه و اقلیم صحرایی ویژه جذاب خود، در کنار مناطق کوهستانی‌اش، دارای مجموعه‌ای میراث دوره کارتاژ است. کارتاژ نام این منطقه از جهان در قرون میانه هزاره اول پیش از میلاد بوده است. کارتاژها حکومت خود را در حدود سده ششم پیش از میلاد در این منطقه از جهان تاسیس کردند تا سرانجام در سال ۱۴۶ قبل از میلاد تسلیم امپراطوری روم شدند. رومیان مدتی طولانی یعنی تا حدود سده هفتم بعد از میلاد بر این منطقه مسلط شده بودند، بطوری‌که در طی این هشت قرن کارتاژ یکی از ایالات از امپراتوری روم تلقی می‌شد با این حال با ظهور اسلام در طی قرون تبدیل به یک کشور عربی مسلمان گردید. در دوره استعمار و به‌ویژه پس از شکست عثمانیان تونس به اشغال فرانسویان در آمد و تحت الحمایه این کشور گردید. تا آنکه در سال ۱۹۵۶ سرانجام استقلال خود را بدست آورد. شهرهای مهم تونس عبارتند از:

مسافر سرزمین کارتاژ

حمامت، سوس، تونس، مونسیترا و جبرا

از سوغات‌های مهم این کشور می‌توان به زیتون، روغن زیتون، انواع ظرف سفالی با نقش‌های متنوع و رنگارنگ، چرم طبیعی و محصولات مشابه اشاره کرد

با صدای بلندگوی سالن انتظار برخاستیم و سوار هواپیما شدیم. مقصد تونس بود پس..... ساعت انتظار در هواپیما سرانجام توانستیم از پنجره هواپیما بندر تونس را که در حاشیه سواحل لاجوردین مدیترانه بود بوضوح ببینیم. بالاخره فرود آمدیم. اولین چیزی که جلب توجه‌مان را کرد، رفتار مودبانه تونس‌ها بود. از کارگزاران دولتی در فرودگاه تا رانندگان تاکسی و کارکنان هتل‌ها و مهمانخانه‌ها، همگی مودب بودند و خوش برخورد بودند. تو گوئی برای برخورد با گردشگران آموزش دیده بودند.

سالن فرودگاه بسیار کوچک و تا حدی کهنه و قدیمی بود. در گوشه‌ای از این مجموعه فروشگاه‌های قرار داشت که راننده اکثر فرودگاه‌های جهان نامش را FREE SHOP گذارده بودند. فاصله فرودگاه تا بندر توریستس حمامت را با اتومبیل طی کردیم. آنچه که بوضوح جلب توجه می‌کرد تمیزی محیط بود، اکثر دیوارهای خانه‌ها و مغازه‌ها رنگ سفید و برخی آبی داشتند.

حمامت بندری کوچک و زیبا در کناره جنوبی دریای مدیترانه بود، بدون زرق و برق اما جذاب و تمیز. اینجا و آنجایش پر از هتل‌های کوچک و بزرگ توریستی بود. بناهایی با معماری‌های نه‌چندان پیچیده اما متنوع. آنچه که بیشتر جلب نظر می‌کرد هوای پاک و تمیز، بدون آلودگی‌های صوتی و شیمیایی بود که می‌توانستند برای آنان که محیطی آرام را طلب می‌کردند جذاب باشند. وضعیت این بنا در چنان بود که می‌توانستی ساعت‌ها در کنار سواحل نرم و شنی و آفتابی آن لم دهی و استراحت کنی. عصرها فرصت مناسبی بودند تا به کوچه‌ها و خیابان‌های این بندر دنج سرکی بزیم، جالب آن بود که بسیاری از مغازه‌داران چند کلمه‌های فارسی می‌دانستند و با ما با سلام و علیک استقبال می‌کردند و با خداحافظ بدرود می‌گفتند و این خود اشارتی بر این نکته داشت که ایرانیان زیادی به این منطقه آمده بودند.

غذاهای محلی تونس بیشتر شامل سبزیجات بود تا گوشت. غذای ویژه آنها نوعی گندم خرد شده (و نه آرد شده) بود. آنها این گندم خام خرد شده را مانند برنج می‌پختند و با انواع خورش‌ها نوش جان می‌کردند.

در تونس هیچ محدودیتی برای گردشگران وجود ندارد و آنها از امنیت زیادی برخوردارند، ضمن آنکه مردم این کشور به اهمیت وجود آنها در اقتصاد کشورشان پی برده بودند.

